

Köszöntelek Benneteket Advent 4. vasárnapján: *Békesség Veletek!*

Mesés szép történetek várnak ránk máától a liturgiában. Mindegyik az ún. *gyermekségtörténetekből*. A mai történet Mária és Erzsébet találkozásáról szól, a következő a karácsonyi Kisdetről, a harmadik a Szent Családról. A gyermekégtörténet külön műfaj az evangéliumokban, melyet úgy érthetünk meg, ahogy a meséket, vagyis nem a formát kell figyelniük, hanem a mondanivalót.

Készítsük fel szívünket és lelkünket a mesés üzenet befogadására. *Bánjuk meg bűneinket!...* Szeressen minket a mi jó Atyánk, hogy gyermekeiként érthessük meg az ő mondanivalóját.

Ének: Kyrie...

Imádkozzunk! Istenünk, aki az ember életét a születéstől a halálig mérted ki nekünk ezen a földön, add, hogy a születéstörténetet (és a haláltörténetet is) Jézus életén keresztül ne csak megértsük, de tanulni is tudjunk belőle. Add meg ezt, aki él és szeretsz...

Evangélium: Lk 1,39-45

Mária pedig útra kelt azokban a napokban, és sietve elment a hegyek közé, Júda városába. Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. És történt, hogy amint Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, felujjongott méhében a magzat, és Erzsébet eltelt Szentlélekkel. Hangosan felkiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! De hogyan történhet velem az, hogy az én Uramnak anyja jön hozzám? Mert íme, amint fülemben felhangzott köszöntésed szava, felujjongott a magzat méhemben. És boldog vagy te, aki hittél, mert be fog teljesedni, amit az Úr mondott neked.”

Két szellemi óriás jelent meg Izrael történetében, János és Jézus, akiknek élettörténetét már a születésüktől kezdve méltóképpen kellett megírniuk a zsidó szent iratokon művelődött szent íróknak. Az Ószövetség nagyjainak példája nyomán és párhuzamos történetekben adták elő a prófétai jóvendölések szerint megvalósuló Messiás érkezését: *János-Útkészítő* és *Jézus-Messiás* történetét. A legbensőségesebb pillanatról kaptunk most hírt, amikor *két anya*, és szívük alatt a *kis magzatuk* is találkozik egymással. Mindez nem mese, hanem történelem, melynek előtörténete is van.

1) Előtörténet

Megesett lány és meddő asszony.

A történetiséghez hozzátartozik, hogy éppen ez a két nő szerepel az ún. üdvösségtörténetben. Két olyan személy, aki a világ szemében *bűnös*. Az egyik azért, mert *megcsalja* a férfit, aki már eljegyezte őt, és aki Mózes törvénye szerint ezért megkövezéssel kell, hogy bünhődjön. A másik pedig azért, mert felfogásuk szerint a *meddőség* Isten büntetése valamilyen bűn miatt.

Megcsalt férj és hitetlen pap

A történet szerint a férfiak is kifogásolható emberek, mert isteni sugallatnak kell történnie, hogy *József* ne hagyja ott jegyesét, *Zakariás* pap pedig nem hiszi már, hogy neki gyereke lehet.

Az igazi *embermesék* szereplői ilyenek: kicsik, gyarlók, jelentéktelenek. Ha az Isten maga a Szeretet, és a kicsik és bűnösök barátja, akkor igaz lehet ez a történet titokzatos, misztikus, beavatkozások nélkül is. *Titokzatos Apa és titokzatos Angyal (Küldött) nélkül is.*

2) A mese

A Titokzatos Apa és a Titokzatos Angyal

Az ember szívesebben veszi, ha a természetes dolgokat megspékeli egy kis *misztikummal*, varázslattal, mesével. Főleg ha majd azt lehet *dogmává* fokozni, hogy ez az esendő lány *Istenszülő* szűz lesz számunkra. Vagy csak egy a próféták közül, aki talán az utolsó nagy *próféta*.

A *vallás* elbűvöl, elvarázsol, megbabonáz, és ez jól esik nekünk. Közben mi élvezhetjük a mesét úgy, hogy nekünk nem kell tennünk semmit, csak *hinnünk*. Pedig elég lenne azt hinnünk, ami a természet rendjén belül „csoda”, mint az élet, a fogadás, a születés és anyaság, apaság.

3) Utótörténet (A mondanivaló)

Máriák és Erzsébetek

Ha valami nagy dolgot mondhat nekünk Mária és Erzsébet története, az az lehet, hogy az Isten még egy *bűnös nőt* is szeret, amint Jézus a házasságtörő asszonyt szerette és megmentette; hogyné szerethetné a *jó anyákat*, akik boldogan várják kisgyermeküket!

És mennyire szeretheti azokat a *gyermekteleneket*, akiknek fáj a szívük emiatt, és akik gyermeket/gyermekeket fogadnak örökbe.

Ami pedig a magzatokat illeti, a Mária és Erzsébet találkozásának története akár *tanmese* is lehet. Három hónaposan a hegyek közé vándorolni, hogy a hat hónapos terhes rokon mellett segítség legyen, bizony példa. És tény lehet köztük a szív legmélyéig ható, a magzatokat is átható szeretetáradás.

Jézus és János ugyan később más utakat jártak, de dicshimnuszokat zengtek egymásnak. „*Te vagy az Isten fia!*” – mondja János (Jn 1,34). „*Az asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb nálad!*” – mondja Jézus (Mt 11, 11).

--- Testvéreim! Végül mit mondjak a mi mostani *találkozásainkról*, melyek csak ilyen felemásak, csupán gépiesek? Talán azt, hogy fokozhatja ezt szívünk melege, mely nem szűnik meg egymás felé kiáradni, és egymást bátorítani, gyógyítani!

[Kovács László online prédikációja
elhangzott 2021. december 19-én.]

Domenico Ghirlandaio: Mária és Erzsébet
találkozása (1486–90)